

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Jeg hører i ensomme Stunder

Citation: Drachmann, Holger: "Jeg hører i ensomme Stunder", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55170/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Befarer nu Lokomotivet
De sagte mamlende Vover.

Vandgræsset ligger dærnede
Som en Fisk med uhyre Finne;
Og dovner og skulper og drager
Fortiden sig i Minde;

Tænker paa „Folkens Svøbe“,
Lægger sig saa til at sove,
Og drømmer om Græsset, som visned
Under Hunnernes Hestehove.

Der blaaner over de flade,
Bevægelige Laguner,
Fastland og Strandvand veksler
I sælsomt skiftende Luner.

Er det en Ø derovre
Og Mastetræer, man øjner?
Er det Bygninger, Mure og Taarne,
Som af Havet mod Himlen sig højner?

Der striger en By af Dybet,
Et Syn fra den gølge Grund.
Det sukker dærnede mod Skønhed
I Drømme fra Havets Mund.

Jeg hører i ensomme Stunder.

Jeg hører i ensomme Stunder
Kanalens rislende Strøm;
Den blander sig, medens jeg blunder,
Ind i min vaagne Drøm.
Af ingen hastende Hovslag brudt
Slynger sig Dagenes Kæde;
Kanalen risler dærnede,
Jeg hører den hver Minut.

Det er som en vandrende Sanger,
Der staar for den stængede Dør,
Og spænder sit Net, og fanger
I Strengene Fangens Gehør.